

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ursu Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Ursu Andrei XXXX, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în or. xxxxx, str. xxxx nr. x, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 18.06.2020 -16.10.2020 (prima instanță);
2. 16.11.2020 - 10.02.2021 (instanța de apel);
3. 05.04.2021 – 02.06.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 16 octombrie 2020, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Ursu Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 130 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

De asemenea, a fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Ursu Andrei și a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 10.12.2019 în intervalul de timp 08:35-09:00, de către organul de urmărire penală Strășeni în cadrul cauzei penale 2019330464, a fost efectuată acțiunea de urmărire penală „Percheziția” la domiciliul lui Ursu Andrei din or. xxxx, str. xxx ap. xxx, unde a fost depistat, ridicat și sigilat: un cartuș, pe capsă fiind inscripționat cu numărul 325/06.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/I-R-5150 din 31.12.2020 s-a stabilit: un cartuș depistat și ridicat în cadrul percheziției la domiciliul lui Ursu Andrei, locuitor al or. Strășeni, str. xxxx, ap. xxx, se referă la

categoria munițiilor letale și este cartuș militar de calibrul 7,62x39 mm, cu lovitura centrală, cu glonț cu miez din metal dur (oțel), confecționat industrial în România în anul 1990. Cartușul este destinat pentru efectuarea tragerilor din pistoalele-mitralieră de tipul AK-47, AKM, AKMS, puștile-mitralieră de tipul RPK, RPKS, și din carabine de tipul "CZ 858 TACTICAL-4P", CKC, "SAIGA", "VEPR" etc. Cartușul de calibrul 7,62x39mm, este util pentru trageri.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Ursu Andrei în baza art. 290 alin. (1) Cod penal - adică, purtarea, păstrarea, procurarea, munițiilor fără autorizația corespunzătoare.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia în parte soluției privind cheltuielile judiciare, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 lei din contul inculpatului.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- s-a ținut cont de faptul că în procesul de examinare a infracțiunii, organul de urmărire penală pentru a-i stabili toate circumstanțele producerii faptei sesizate, a achitat în avans din contul statului și a dispus executarea raportului de constatare tehnico – științifică nr. 34/12/1-R-5150 din 31.12.2020, iar executorul a indicat că costul investigațiilor științifice efectuate, constituie 2 100 lei;

- prima instanță eronat a interpretat prevederile Codului de procedură penală, incorect a aplicat regula privind concursul dintre normele generale și speciale, de altfel în coraport cu prevederi din alte legi organice, urmând a fi aplicate prevederile art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală;

- instanța doar a respins solicitarea privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare de la inculpat, dar nu a indicat de la cine acestea urmează să fie încasate;

- efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi și judecării cauzei pentru aplicarea legii penale, ca urmare cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii;

- temei de scutire a inculpatului de la plata cheltuielilor judiciare lipsește.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința în partea ce ține de cheltuielile judiciare și a fost pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea din contul inculpatului Ursu Andrei în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate în cadrul procesului penal, în sumă de 2100 lei. În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Ursu Andrei a săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnat și anume, cea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă proporțională faptei comise.

Totodată, instanța de apel în temeiul prevederilor art. 227, 229 Cod de procedură penală a conchis că plata cheltuielilor judiciare, sumă care rezultă din cheltuielile suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico – științifică nr. 34/12/1-R-5150 din 31.12.2020 și urmează a fi pusă în sarcina inculpatului or Ursu Andrei a recunoscut că a comis o infracțiune, vina acestuia fiind dovedită indubitabil, iar efectuarea expertizei care reprezintă obiectul de studiu al instanței de apel, a avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ursu Andrei, care fără a indica vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel în partea soluției cheltuielilor judiciare, cu menținerea fără modificări a sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel greșit a dispus încasarea din contul inculpatului Ursu Andrei în beneficiul statului cheltuielile judiciare, or potrivit art. 6 par. 2 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului, sarcina probațiunii este pusă pe seama organului de urmărire penală, iar persoana acuzată de un delict beneficiază de prezumția nevinovăției, astfel rezultă obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului;

- inculpatul nu a solicitat personal numirea și efectuarea raportului de expertiză, aceasta a fost solicitată de organul de urmărire penală în vederea administrării probelor. Astfel, cheltuielile de efectuare a expertizei urmează să fie achitate din bugetul de stat, conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a respectat întocmai principiile de bază care reglementează desfășurarea unui proces echitabil și ilegal a dispus încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că instanța de apel judecând cauza a adoptat această soluție în conformitate cu modificările operate la art. 143 Cod de procedură penală, prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09

februarie 2018, potrivit căroră, a fost exclusă plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) din contul mijloacelor bugetului de stat.

Astfel, indică că s-a stabilit că raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-5150 din 31.12.2019 a fost întocmit după data de 09 februarie 2018, adică după operarea modificărilor la art. 143 Cod de procedură penală, și instanța de apel just a dispus încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpatul Ursu Andrei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs își manifestă dezacordul cu motivarea instanței de apel în partea soluției de dispunere a încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, or din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 124-125) Colegiul penal conchide că instanța de apel a examinat minuțios toate chestiunile esențiale supuse atenției sale, fără a comite în acest sens vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea deciziei atacate.

Ce ține de criticele recurentului în privința soluției "*de admitere a încasării cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică din contul inculpatului, or acesta nu a solicitat numirea unei expertize, aceasta fiind solicitată de organul de urmărire penală în vederea administrării probelor, iar în cazurile când expertiza a fost dispusă de organul de urmărire penală, plățile pentru efectuarea expertizei, urmau a fi efectuate din contul mijloacelor bănești din bugetul statului conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură*

penală, dar nu a inculpatului", Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate, or raportul de constatare tehnico-științifică a fost efectuat la 31 decembrie 2019 și cheltuielile suportate pentru efectuarea examinărilor balistice conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 194 din 24.03.2017 "*Pentru aprobarea tarifelor la serviciul de expertiză judiciară și extrajudiciară*" anexa nr. 1), constituie 2100 lei (f.d. 16-18). Astfel, acest raport a fost efectuat după data de 09 februarie 2018, când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, și care până la această dată prevedea că plata pentru efectuarea expertizelor judiciare prevăzute la alin. (1) art. 143 Cod de procedură penală, se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

În acest sens, Colegiul penal invocă că după intrarea în vigoare a acestor modificări, plata cheltuielilor judiciare se determină de instanțele de judecată conform prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală, ținând cont de starea materială a inculpatului sau a persoanelor care se află la întreținerea acestuia, după cum s-a procedat corect și în prezenta speță, or inculpatul Ursu Andrei nu a prezentat probe că s-ar afla în insolvență sau că plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea sa, este tânăr, capabil de a munci și a achita cheltuielile judiciare.

Din aceste considerente, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel, ce este legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței ierarhic inferioare în motivarea soluției inclusiv în partea cheltuielilor judiciare, și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, conchide că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ursu Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Ursu Andrei Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 iulie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena